

Γράφει η δικηγόρος Αθηνών ν Αναστασία Χρ. Μήλιου*

Η κοινωνική μας συμπεριφορά περιορίζεται και προστατεύεται από ένα σύνολο κανόνων που έχουμε ονομάσει «νόμους». ... Υπάρχουν νόμοι που τηρούνται από όλους και με βάση αυτούς διαμορφώνεται η συμπεριφορά μας, π.χ. ότι δεν περνάμε με κόκκινο, το δρόμο και υπάρχουν νόμοι που ορίζουν ότι έχουμε κάποιο δικαίωμα. Π.χ. Αν περάσουμε με κόκκινο και προκαλέσουμε ατύχημα, ο παθών ν δικαιούται αποζημίωσης. Την αποζημίωση αυτή όμως δεν υποχρεούται ο ζημιώ σας να την καταβάλει αν δεν θέλει παρά μόνο αν υποχρεωθεί προς τούτο δικαστικά. Δηλαδή ο νόμος αναγνωρίζει το δικαίωμα μας προς αποζημίωση αλλά η αξίωση της αποζημίωσης διεκδικείται δικαστικά και μόνο.

Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει με πολλά δικαιώματα που έχουμε, αλλά για να τα διεκδικήσουμε πρέπει να προσφύγουμε στην Δικαιοσύνη και στα δικαστήρια. Το σύστημα των δικαστηρίων και το πώς αυτά λειτουργούν στηρίζεται σε μια σειρά από νόμους και διατάξεις που ονομάζονται Κώδικες. Τα αστικά δικαστήρια δικάζουν και στηρίζονται στον Αστικό Κώδικα και στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Τα ποινικά δικαστήρια στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και τέλος τα Διοικητικά Δικαστήρια στο Διοικητικό Δίκαιο και στον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Όλοι οι Κώδικες προβλέπουν συγκεκριμένες προθεσμίες και διαδικασίες, οι οποίες πρέπει να τηρούνται και μέσα στα πλαίσια που ορίζουν, οι πολίτες μπορούν να διεκδικούν και αξιώνουν την δικαστική προστασία. Αν χαθούν οι προθεσμίες που ορίζονται από τους Κώδικες, τότε χάνεται αυτομάτως και το δικαίωμα που έχουν οι πολίτες (ενάγοντες-αιτούντες-προσφεύγοντες) και η αγωγή ή η αίτησή τους απορρίπτεται για το λόγο αυτό και μόνο. Δεν εξετάζεται δηλαδή από το Δικαστήριο αν το δικαίωμά τους είναι υπαρκτό και βάσιμο.

Στις αστικές διαφορές οι αξιώσεις που έχουν οι διάδικοι είναι απέναντι σε κάποιο άλλο πρόσωπο, ιδιώτη. Στο διοικητικό τομέα οι διαφορές είναι μεταξύ του κράτους και του πολίτη.

Στις διαφορές αυτές θα σταθούμε περισσότερο στο παρόν άρθρο και θα εξηγήσω

αμέσως το λόγο.

Τα τελευταία χρόνια όλες οι δημόσιες υπηρεσίες και κυρίως η Εφορία και τα ασφαλιστικά ταμεία, έχουν ενεργοποιήσει όλους τους εισπρακτικούς μηχανισμούς τους προκειμένου να μπουν χρήματα στα δημόσια ταμεία.

Τα έτη προ οικονομικής κρίσης, κανένα ταμείο ή εφορία δεν κυνηγούσε δυναμικά τις οφειλές και δεν επέβαλε πρόστιμα. Δεν γίνονταν εντατικοί έλεγχοι για την αδήλωτη εργασία, ούτε για τα εισοδήματα. Τώ ρα όμως γίνονται έλεγχοι παντού και τα πρόστιμα επιβάλλονται συνεχώς και μάλιστα είναι πολύ αυστηρά.

Ως πολίτες λοιπόν, πρέπει από δω και πέρα να καταλάβουμε ότι το Δημόσιο έχει αλλάξει πρόσωπο και έχει εξελιχθεί σε μια αμείλικτη εισπρακτική μηχανή.

Για το λόγο αυτό, οποιοδήποτε έγγραφο, ειδοποίηση μας έρχεται θα πρέπει να την διαβάζουμε πολύ προσεκτικά ώστε να έχουμε πλήρη συναίσθηση του τι αφορά. Αν πρόκειται για πρόστιμο ή οφειλή, τα έγγραφα που μας κοινοποιούνται αναφέρουν πάνω τις προθεσμίες που έχουμε για να τα προσβάλλουμε.

Για το λόγο αυτό θα πρέπει να επικοινωνούμε άμεσα με το δικηγόρο μας ώστε να κάνουμε εμπρόθεσμα τις απαραίτητες ενέργειες. Αν χαθεί η προθεσμία που τάσσει το έγγραφο, χάνουμε το όποιο δικαίωμα έχουμε και θα πρέπει να πληρώσουμε το πρόστιμο. Συνεπώς, πρέπει να ενημερωνόμαστε άμεσα για τις υποχρεώσεις που απορρέουν από οποιοδήποτε έγγραφο μας κοινοποιείται και ποια δικαιώματα έχουμε για να το αντικρούσουμε και να μην το πληρώσουμε.

Επαναλαμβάνω ότι η μη τήρηση της προβλεπόμενης προθεσμίας αλλά και της διαδικασίας, σημαίνει απώλεια του δικαιωμάτός μας. Και αυτό είναι κάτι που ΔΕΝ ΔΙΟΡΘΩΝΕΤΑΙ ΜΕΤΑ.

Παράδειγμα: Το ΙΚΑ μας στέλνει μια απόφαση με την οποία μας ζητάει επιστροφή ενός σεβαστού ποσού ως αχρεωστήτως καταβληθέντος. Όταν λάβουμε την απόφαση αυτή, δεν την βάζουμε στην άκρη, ξεχνάμε ότι την λάβαμε και συνεχίζουμε την ζωή μας σαν να μην την είδαμε ποτέ. Οι αποφάσεις αυτές έχουν μια προθεσμία από 30 μέρες ως 3 μήνες για να προσβληθούν με ένσταση. Η προθεσμία αναγράφεται στο τέλος του εγγράφου.

Πρέπει οπωσδήποτε να ασκήσουμε την ένσταση. Αν δεν ασκήσουμε ένσταση, η απόφαση αυτή οριστικοποιείται και μετά θα υποχρεωθούμε να πληρώσουμε το ποσό.

Επομένως ασκούμε την ένσταση εντός της νόμιμης προθεσμίας και αν είναι δυνατόν εμφανιζόμαστε και στην συζήτηση αυτής.

Κατά πάσα πιθανότητα η ένσταση μας θα απορριφθεί, αλλά αυτό δεν μας νοιάζει. Αυτό που μας ενδιαφέρει είναι να μας κοινοποιηθεί η απόφαση της 2βαθμίας επιτροπής που απορρίπτει την ένστασή μας. Μην ξεχνάμε ότι η 2βαθμια επιτροπή δεν είναι δικαστήριο, αλλά μια δημόσια υπηρεσία και δεν έχει γνώσεις νομικές ούτε υποστηρίζει κατ' ανάγκην το δίκαιο. Εξάλλου δεν ελέγχεται γι' αυτό.

Εφόσον μας κοινοποιηθεί η απόφαση της 2βαθμιας επιτροπής, τότε είμαστε έτοιμοι να διεκδικήσουμε το δίκιο μας, προσφεύγοντας στο αρμόδιο δικαστήριο που θα το κρίνει και θα το αναγνωρίσει. Ο τρόπος είναι με την άσκηση προσφυγής εντός 60 ημερών από την κοινοποίηση σε μας της απόφασης της 2βάθμιας επιτροπής. Αν χάσουμε αυτή την προθεσμία, τότε κατά πάσα πιθανότητα, -εκτός αν υπάρχει σπουδαίος λόγος και ανωτέρα βία που μας εμπόδισε να ασκήσουμε την προσφυγή μας μέσα στην τασσόμενη από το νόμο προθεσμία-, το δικαίωμά μας

έχει χαθεί για πάντα και δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα για να γλυτώσουμε την καταβολή του προστίμου.

Μετά, το δημόσιο θα είναι ελεύθερο να προβεί σε δήμευση τραπεζικῶν καταθέσεων, κατάσχεση ακινήτων και λοιπῶν περιουσιακῶν στοιχείων.

Για να μην βρεθούμε στην δυσάρεστη αὐτή θέση, προλαβαίνουμε τα γεγονότα, ενημερωνόμαστε για τα δικαιώματά μας, αποφασίζουμε ἐγκαιρα για το πῶς θα κινηθούμε και ἔχουμε πλήρη συναίσθηση των ἐπιλόγων μας, διότι σε αὐτές τις περιπτώσεις δεν ἔχουμε το δικαίωμα να ἀλλάξουμε γνώμη μετὰ το πέρασ της προθεσμίας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡ. ΜΗΛΙΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ'ΕΦΕΤΑΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
Λεωφ. Μεσογείων 403, Αγία Παρασκευή
Τηλ. 6945-028153, 213-0338950
e-mail: natmil@otenet.gr, info@legalaction.gr
www.legalaction.gr, fb: Αναστασία Μήλιου